

Om 10-årsjubileet i Släktforskaren – förhandsinfo och reportage

(Se också skild 10-årshistorik)

Släktforskaren nr 1/1983:

Ur händelsekalender på frampärmens insida:

Brage, Kaserngatan 28

7.5.1983 kl. 16.00 10-årsjubileumsmöte:

Festtal av Ragnar Mannil.

Historik av Nils Kock.

Musik av Brages orkester.

18.00 Subskriberad middag på Kellarikrouvi. (Middagen kostar ca 100 mk).

Släktforskaren nr 2/1983:

Ur pärmens insida:

Föreningens 10-årsjubileum den 7 maj blev en lyckad och minnesrik tillställning. Vår vän Henric Sollbe i Norrköping skrev så här i ett brev:

”Det är mycket, mycket sällan man får uppleva en så perfekt arrangerad fest. Det var så strålande alltsammans, din historik (*ordf. Nils ock/red.*), mångfalden tal, musikunderhållningen och så den systerbra maten (den gravade siken kommer jag aldrig att glömma) samt den underbara stämningen. - - - - Jag brukar ibland säga till släktforskarnybörjare, att i släktforskningens charm ingår också förmånen att vara tillsammans med världens snällaste och hjälpsammaste människor, nämligen släktforskare. Högggradigt blev detta bekräftat under dessa vackra majdagar i Helsingfors. Samlingen av goda minnesbilder blev berikad.” (*Henrik Sollbe var fr. 1979 HSF:s första korresponderande medlem och blev hedersmedlem 1985/red.*)

Ur Släktforskaren 2/1983 s. 2–5:

HELSINGFORS SLÄKTFORSKARE r.f:s 10-ÅRS JUBILEUM

Knappast har det väl undgått någon av föreningens medlemmar att vår förening i år har uppnått en om än icke ansevärd så dock aktningvärd ålder av tio år. Många, ja långt över hälften av medlemmarna var själva med den 7 maj, när vi med ett jubileumsmöte fäste vår egen och även andras uppmärksamhet vid det faktum att den första milstolpen passerades. För dem som inte hade möjlighet att delta i detta möte och den efterföljande middagen, skall här ges ett litet referat av festligheterna.

Först dock några ord om förberedelserna, som leddes och koordinerades av en därtill utsedd festkommitté, men genomfördes av ett flertal frivilliga medlemmar. Ingen nämnd, ingen glömd. Tidigt beslöts det att i samband med jubileet utge ett slags mellanbokslut i form av en historik. Denna kunde tjäna som källa för eventuella framtida historiker om vår förening, men även som ett exempel på hur amatörer med ett gemensamt intresse kan bygga upp en bestående och fungerande förening. Arbetet med uppgörande av historiken åtog sig vår ordförande Nils Kock, som själv var med bland stiftarna och sedan under en lång rad av de gångna åren har varit aktivt med om att utveckla föreningen.

Tidigt stod det även klart att jubileet borde firas med ett enkelt men högtidligt festmöte, där historiken skulle presenteras och ett festföredrag skulle hållas. Vem vore väl en lämpligare föredragshållare vid detta tillfälle än föreningens hedersmedlem nummer 1, Ragnar Mannil. Till festkommitténs glädje åtog denne sig även detta hedersuppdrag.

Medlemmarna visade ett så stort förhandsintresse för deltagande i festmötet, att det snart visade sig nödvändigt att finna en större mötessal än vår sedvanliga hos EFFOA. Här kom Brage oss välvilligt till mötes med sin stora festsal. Återstod sedan det rent praktiska arbetet med att utforma detaljerna i mötesprogrammet, utskicka inbjudningar till släktforskarföreningar, institutioner och organisationer, varmed vår förening under årens lopp har knutit kontakt, utarbete och utskicka ett pressmeddelande om jubileet till utvalda tidningar och tidskrifter, ordna arrangemangen i festsalen m.m. För att runda av det hela ordnades slutligen även en middag för medlemmarna och de långväga gästerna. Allt detta krävde mycket frivilligt arbete, många timmar med sammanträden, otaliga telefonsamtal m.m. Ett arbete utan vilket jubileet inte hade kunnat firas och för vilket styrelsen uttalar sin stora tacksamhet.

Omsider upprann den stora dagen. De svenska gästerna hade redan anlänt, mötta av vår ordförande Nils Kock. Från den svenska huvudstaden anlände ordföranden för Genealogiska Föreningen i Stockholm, Erik Thorell med maka, samt styrelsemedlemmen i samma förening, Kerstin Malmström med make. Från Norrköping kom vår gode vän och korresponderande medlem Henric Sollbe.

Mitt på dagen åkte en delegation, bestående av Nils Kock, Margareta Damsten, Maud Ehrstedt och Eja Syväri, till Grankulla för att med en blomstergärd uppvakta vid Gustaf Aminoffs grav och på så sätt hedra minnet av föreningens stormästare och grundare. Klockan 15 öppnades sedan dörrarna till Brages festsal, där ett nittiotall sittplatser var uppställda, ett stort kaffebord var framdukat och en miniutställning med föreningens tryckta alster, fotografier, antavlor, släktutredningar och annat skriftligt material uppgjort av föreningens medlemmar fanns att beskåda. Under en timmes tid kunde sedan gäster och medlemmar i trivsam samvaro bekanta sig med varandra.

Festmötet inleddes högtidligt klockan 16 med Andante Festivo av Jean Sibelius, framfört av Brages Stråkorkester under ledning av Gunnar Döragrip. Därefter trädde föreningens ordförande Nils Kock fram för att hälsa gästerna och medlemmarna välkomna till 10-årsmötet. Förutom de tidigare nämnda svenska gästerna hade vi glädjen att se Genealogiska Samfundets i Finland ordförande Ohto Manninen, dess viceordförande Georg Luther och bibliotekarie Nils Berndtsson. Riddarhuset var företrätt av riddarhusgenealogen Erich von Ungern-Sternberg med maka. Även Gustaf Aminoffs syster Barita Aminoff hade accepterat vår inbjudan och kommit till mötet. Från Jakobstad hade vi även en kärkommen gäst, Ines Kass, mångårig medlem av den därstedes verkande släktforskarföreningen, och från Åbo lika kära gäster, Anita Nordström och Martin Lindblom. Ett speciellt välkommen och tack riktade Nils Kock till festföredragshållaren Ragnar Mannil, som även hade makan Ebba med. Ett varmt tack riktades även till Kaj Duncker, som hade givit föreningen ett förnämt bokverk "Finlands Ridderskaps och Adels Vapenbok 1889", och till den anonyme medlemmen, som hade donerat 1000,- mk för publikationsändamål. Slutligen riktade Nils Kock ett tack till alla dem, som hade hjälpt till med förberedelserna och arrangemangen på platsen.

Därpå övergick Nils Kock till presentationen av den nyutkomna 10-årshistoriken och yttrade därvid bland annat: "Mången förening, som blivit 50 eller 75 år och velat skriva sin historik, har fått lov att konstatera att uppgifterna om de första åren är mycket knapphändiga eller direkt bristfälliga, kanske till och med obefintliga. Vi har velat bespara kommande historikförfattare dessa besvärligheter genom att ge ut en 10-årsskrift, som berättar om vår förenings tillkomst och utveckling under de första åren. Målsättningen har varit att för såväl nutid som eftervärld visa, hur en grupp amatörsläktforskare spontant bildade en egen förening för att på så sätt vinna ett nytt fotfäste i tillvaron."

Nu följde den speciellt för föreningens 10-årsjubileum skrivna festdikten "En gång talade endast vinden", stämningsfullt uppläst av författaren Irma Hagström. Den vackra och läsvärda dikten finns publicerad på sidan två i den tryckta 10-års historiken. Dikten utgjorde en värdig övergång till Ragnar Mannils festföredrag, som var betitlat "Kring släktforskningens och den personhistoriska forskningens etik". På sitt som vanligt klarsynta sätt framhävde han däri det sanningskrav som gäller all forskning och således även

amatörgenealoger. För alla intresserade kan det nämnas att föredraget kommer att publiceras i nästa publikation "Uppsatser VI".

Följande punkt på programmet var Brages Stråkorkester, som nu framförde Rafael Ahlbecks vackra Munsala Brudmarsch och Munsala Menuett. Därefter inledde föreningens viceordförande Lars J. Jansson raden av hyllningar med att tacka de stiftande medlemmarna Ingrid Bruun, Margareta Damsten, Nils Kock, Viveca Kuusiola, Gurli Sirén och Eja Syväri (*Gustaf Aminoff hade avlidit. /red.*) med en liten blomma till var och en. Utan dem skulle föreningen ju inte ha blivit till. Margareta Damsten och Nils Kock, vilka för sitt idoga arbete föreningen till fromma hade kallats till hedersmedlemmar vid senaste årsmöte, tilldelades nu sina hedersdiplom.

Med en hälsning från Genealogiska Föreningen i Stockholm överlämnade Erik Thorell en förnäm bokgåva bestående av en rad publikationer utgivna av föreningen: "Släktforskning för alla", "Rulla över befälskåren 1755", "Läsning av gamla handstilar", Genealogiska Föreningens Jubileumsskrift", 2 exemplar av "Släkt och Hävd 1976" samt "Läsebok för släktforskare". Henric Sollbes spirituella hälsning till vår förening avslutade han med att låta alla de svenska gästerna utbringa ett leve för jubilarerna, varefter han överlämnade sin gåva: "Ordbok för släktforskare". K.H. Molin överlämnade åt föreningen en riktig ordförandeklubba, ett stycke rekvisita som föreningen trots sina 10 år ännu inte hade ägt. Genealogiska Samfundets hälsning framfördes av Ohto Manninen, medan Ragnar Mannil representerade såväl Svenska Folkskolans Vänner som Svenska Kulturfonden. Samtidigt som han överlämnade en hyllningsadress från vardera organisationen kunde han meddela att dessa organisationer hade beviljat föreningen understöd på 1000,- mk respektive 2000,- mk. Riddarhusets hälsning framfördes av Erich von Ungern-Sternberg. Anita Nordström överlämnade sin gåva, en karta över gamla Åbo, medan Martin Lindblom överräckte sin släkts historia som gåva till föreningen.

Skriftliga hälsningar hade mottagits från Vasa släkt- och bygdeforskare, Jakobstads Släktforskare r.f., Ålandsforskarna, T:mi Sukututkinta Merikoski i Tammerfors, Marie-Louise Adolfsson från Helsingfors Kulturnämnd, Landskapsarkivarie Bjarne Henriksson vid Ålands Landsarkiv samt från Tore Blomqvist i Lahtis.

Det måste medges att all den hyllning som kom föreningen till del var både överraskande och överväldigande, men samtidigt även både uppskattad och glädjande. Föreningens tacksamhet uttrycktes omedelbart av Nils Kock, men har senare framförts även skriftligt till alla som kommit ihåg föreningen.

Festmötet avslutades av Brages Stråkorkester, som först framförde Toivo Kuulas "Österbottnisk Folkvisa" och därefter Gunnar Granroths "Gånglåt", arrangerad för stråkorkester av Valter Lindberg. Därefter lät Nils Kock den nya ordförande klubban falla som tecken på att 10-årsmötet var avslutat och den första milstolpen passerad. Sedan följde den mera informella delen av festligheterna, i och med middagen på den närbelägna restauranten Kellarikrouvi vid Norra Magasinsgatan. Där rådde en varm och trivsam stämning, med god mat och mer eller mindre spontana tal och anföranden av såväl inhemska som utländska gäster. Bland andra påminde Margareta Damsten om tidigare skeden i föreningens liv med en krönika på vers. Under middagen passade även Nils Kock på att tacka Ragnar Mannil för kvällens festföredrag samt att gratulera honom med anledning av den nära förestående 60-årsdagen, samtidigt som han överräckte föreningens födelsedagsgåva, en gåvocheck för två biljetter till en av Svenska Teaterns föreställningar.

Småningom gick emellertid solen ned över de firande och en oförglömlig jubileumsfest var till ända. Bland de som varit med om det hela finns det nog ingen som tvivlar på att denna levande förening ännu har många aktiva decennier framför sig.

G.B-N (*Gunni Busck-Nielsen, dåvarande sekreterare i styrelsen./red.*)